Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26469
Copyright: Admont, Benediktinerstift

O mi dilecta sponsula
audi q̃ dico uerbula;
Hunc t̃ sume c̃iuge.
q̃ p̃mũ fec̃ hominẽ!
Cui amoris gaudiũ
nullũ capit interitũ;
P̃ hec exiuit cauti.
a domo patris pfug.
Hauĩ c̃scendit ptin.
q̃ psp duẽ uentil.
Ad urbe lucca noie
applicuit in litore;
Qeqd secũ aduexerat.
pauprib c̃cesserat!
P̃ ipsema pauperi.
uictũ poscebat p̃cib!
Corpculũ uix sustinens.
Supflua distribuens;
Hc p̃tmisso filio.
de patre loqr denuo;

P̃ nati fuga maximũ
qui faciebat gemitũ.
Plangẽ cũ matre sponsula
de uiuo sponso uidua;
Cuentes misit aliqs.
qs hbebat q̃mplurimos!
Et multa regna q̃rere.
si eũ possent cernere.
Ut reducant eũ ĩ patria
ad regenda familia;
Cũ sparsi loca singula.
pagrarent pscla.
Ad lucca bini uenerant.
alexin ibi uiderant.
S̃ ñ cognoscunt facie.
macilenta a tenuẽ.
Ipse cognoui pp̃os.
qs oli uiderat seruulos.
Ñ curans eos alloqui.
pmisit eos regredi.

Et seruabat animũ.
q̃m diligebat plurimũ;
In lucca multo tẽpore.
usus di seruimine.
Exiuit inde p̃ea.
alsis ingress menia;
Que ciuitas p̃cipua
magna pollebat gla;
Imago q̃da nobilis.
marie sacre uurginis.
Anglor facta manib.
urb hui in menib.
Venerabat pplo
cũ maximo obsequio.
Hec dix ad editiũ
q̃ p̃curabat delubriũ;
Hoiem di satage
huic tẽplo inducere.
Qui regno xpi pxim.
multis ẽ necessari.